

Milé sestry, milí bratia,

1. marec je na Ukrajine prvým jarným dňom. Ako som sa dočítal na jednom z miestnych portálov na internete, „toto je deň , na ktorý ľudia vždy netrpezlivo čakajú.“ Ukrajinský prvý jarný deň začal v Kyjeve snehovou búrkou. Ráno bolo v uliciach všetko biele. Väčšina z nás však ale nehľadela na snežienky, či iné znamenia prírody, ktorá sa prebúdzá k životu, ale predovšetkým všetci hľadeli na znepokojujúce signály vojny: ďalšie bombardovanie, sirény, správy o tom, čo sa deje v uliciach a ako svet reaguje na tieto udalosti.

Včera večer sa z Fastova ozval otec Miša Romaniv . Veľmi som sa o nich bál, pretože po 20:00 začali v okolí mesta sa začalo ostreľovanie. Ukrajinská armáda zostrelila ruské lietadlo , ktoré sa zrútilo niekde nablízku. Z diaľky sa dalo vidieť horiace stĺpy vychádzajúce z vojenských vozidiel. Všetko to začalo byť intenzívne a takmer okamžite k nám prišlo takmer 80 ľudí zo susedstva, ktorí hľadali úkryt. Niektorí so svojimi psami, mačkami a inými zvieratami. V okolí Domu svätého Martina nikdy nechýbali zvieratá, počnúc koňmi a oslíkmi, končiac papagájmi a farebnými vtákmi. Otec Pavel chová v konvente psa a otec Jan má veľké sympatie k mačkám. Bratia dobre chápu, že ľudia nechcú opustiť svoje zvieratá, najmä preto, že nikto nevie, čo sa bude diať a kedy sa vrátia domov. Nieкто prišiel na autom; k úplne novej Honde boli pripevnené špeciálne navrhnuté tašky na prepravu mačiek. Dobrovoľníci z Poľska priviezli vo svojom minivane nejaké jedlo a medzi nimi najpotrebnejšie veci, aj pár vriec krmiva pre psov. Otec Miša sa potešil.

Nieкто iný zastavil vo veľmi elegantnom aute a vytiahol viac ako 10 kg jesetera, ktorý musel stáť celý majland, a daroval ho Domu svätého Martina. Bol na ceste k svojej rodine alebo priateľom, ale rozhodol sa, že jedlo bude pre nás užitočnejšie. V súčasnosti všetky východy z Fastova strážia vojaci. Každý sa bojí neustálej eskalácie udalostí a pouličných bitiek. Teraz ešte viac, keď sa v meste zjavne objavili Čečenci.

Našťastie brat Igor Seliščev, o ktorom som sa zmienil včera, bezpečne dorazil do Fastova vlakom cez Przemysl a Lvov. Jeho cesta bola pokojná a vlak prišiel načas. Igor pochádza z Donecka. Práve ukončil rehoľnú formáciu a štúdium v Krakove. Teraz sa pridá k nám, bratom z vikariátu Ukrajiny.

Včera nám napísal magister rehole fr. Gerard Timoner III. Snažil dovolať mne a otcovi Petrovi Balogovi, ale akosi sa mu to nepodarilo. Bratia a sestry z celého sveta sú teraz zjednotení s Ukrajinou. Je to pre nás všetkých veľmi dôležité. A nielen dominikáni sa o nás obávajú.

Je dobré, že nás pandémie naučila pracovať online. Popoludní sme mali online stretnutie kňazov slúžiacich diecéze Kyjev-Žytomyr s našim biskupom Vitalijom. Zostáva tu v Kyjeve. Kňazi sú trochu nervózni, no väčšina z nich má stále dobrú náladu. Dokonca aj obláti z Černihova, ktorí sú takmer úplne odrezaní od sveta. Čoraz častejšie sedia so svojimi farníkmi v suteréne kostola.

Dnes by som rád napísal niečo o nezvyčajných ženách: rehoľných sestrách. Ako mi práve povedal otec Miša, dnes hľadal nejaký spôsob, ako priniesť pec na pečenie chleba z východnej strany Kyjeva. (Toto je najnebezpečnejší región mesta a človek musí prejsť cez most cez Dneper.) Neboli tam žiadni dobrovoľníci. Takmer stratil akúkoľvek nádej, že to urobí, keď sestra Anastázia zo Slovenska, ktorá slúži v Charitnom centre, povedala, že nastupuje do svojho minivanu a tú pec prinesie. Dúfam, že sa bezpečne dostane do Fastova. Viem, že by som sám na to odvahu nenašiel.

Sestry z kongregácie dominikánok v Zoločive na západnej Ukrajine krmili vojnových utečencov na poľsko-ukrajinskom hraničnom priechode Rava-Ruska. Prvé chvíle evakuácií, 25 km dlhé rady,

nekonečná ľudská dráma, slzy, neistota, rozdelené rodiny... Tieto statočné ženy v bielych habitoch zostali s tými ľuďmi. Sestra Mateja mi povedala, že dnes na ceste k hraniciam bolo vidieť veľa opustených áut, cestovných tašiek a osobných vecí. V Čortkove sestry dominikánky zdieľajú svoj suterén, ktorý je zvyčajne triedou, so svojimi susedmi. Mesto má časté letecké poplachy, no výstrely zatiaľ nepadli.

Včera večer som v liste svojmu provinciálovi napísal: „Ešte jedna vec... Osobne ma to veľmi hlboko dojalo. Prosím, modlite sa za Nikitu, nášho postulanta, ktorý je v Charkove, a Kirilla, ktorý je teraz v našom konvente s jednou z rodín z farnosti. Uvažuje o vstupe do rehole, ale pravdepodobne bude musieť počkať. Aj dnes mi povedal, že možno by mohol počkať ako dominikánsky laik. Je to zvláštne znamenie, že dve najmladšie dominikánske „deti“ sú v meste na východe Ukrajiny pod bombardovaním. Podpíšte, svedok...“ V noci bol Charkov ťažko bombardovaný. Strelba aj tak pokračuje. Dnes poobede som hovoril s Kirillom – raketa spadla blízko kláštora. Dobre sa drží; v jeho hlase som necítil strach ani pochybnosti. Je úžasný. Modlime sa za nich.

Pred chvíľou som v našom susedstve počul niekoľko silných výbuchov. Bolo to prvýkrát, čo boli tak nahlas. O chvíľu sme na internete videli obrázky ukazujúce, že išlo o raketový útok na televíznu vežu, ktorá sa nachádzala asi kilometer od nášho kláštora. Minuli.

Dostávame množstvo emailov a telefonátov s ponukou pomoci. Moje srdce je plné nádeje a som skutočne dojatý vašou ochotou pomôcť. Nie sme však schopní, najmä v Kyjeve alebo vo Fastove , koordinovať materiálnu pomoc, uľahčovať presun utečencov do Poľska, či organizovať prevoz vecí. Prosím, konajte na svojich miestach, nech žijete kdekoľvek. Ak niečo potrebujeme a vieme, že by sa to dalo dosiahnuť, dáme vám vedieť a obrátíme sa na vás.

Spojte sa, prosím, s našimi dominikánskymi klášťormi v Poľsku – viem, že moji bratia a sestry robia svoju prácu veľmi dobre. Môžete napísať Marzene zo skupiny Charytatywni-Freta vo Varšave (charytatywni.freta@gmail.com), ktorá pre nás koordinuje pomoc. Bude vedieť, čo má robiť a spolu so svojimi spolupracovníkmi sa postarajú o to, aby si dary našli cestu aj k nám. Vždy nás môžete finančne podporiť. Zhromažďujeme prostriedky, ktoré mienime použiť teraz aj v budúcnosti. S istotou viem, že budú veľmi potrebné. Na záver tohto listu pripájam informácie o našej banke.

Tu „v prvej línii“ nie sme schopní vysporiadať sa s týmto oceánom dobrej iniciatívy z celého sveta a musíme sa sústrediť na tých, ktorí sú bezprostredne vedľa nás.

Čo najsrdečnejšie vás pozdravujem.

Jarosław Krawiec OP,
Kyjev, 1. marca 2022, 18:00

Údaje k bankovému účtu:

Názov účtu: Polska Prowincja Zakonu Kaznodziejskiego O.O. Dominikanów
Adresa: ul . Freta 10, 00-227 Warszawa,
Názov banky: BNP PARIBAS BANK POLSKA S.A.
Adresa banky: 2, Kasprzaka str., Varšava, Poľsko
Kód pobočky: 16000003
Číslo účtov (IBAN):

PL 03 1600 1374 1849 2174 0000 0033 (PLN)

PL 73 1600 1374 1849 2174 0000 0034 (USD)

PL 52 1600 1374 1849 2174 0000 0024 (EUR)

SWIFT kód (BIC kód): PPABPLPK

S poznámkou: Wojna na Ukrainie

Zbierka na organizáciu pobytov detí v našom stredisku vo Fastove:

Sekretariat Misyjny O.O. Dominikanów

ul. Freta 10, 00-227 Warszawa

PL 02 1090 2851 0000 0001 0580 2728

S poznámkou: dzieci z Mariupola